

نویسنده: رمزی بارود «Ramzy Baroud»

منبع و تاریخ نشر: سیاست برای مردم «2024-01-19»

برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل».

100 روز جنگ و مقاومت: مقاومت افسانه ای فلسطین، سقوط نتانیا هو خواهد بود

**Resistance Will 100 Days of War and Resistance: Legendary
Palestinian Be Netanyahu's Downfall**

عکس از ناتانیل سنت کلر

قانون شماره یک در "قانون چاله ها" یا «گودال ها» این است که "اگر خود را در چاله ای یا فتید، حفر کردن چاله را متوقف کنید " **قانون شماره دو**، "اگر حفاری نمی کنید، هنوز در یک چاله هستید."

این ضرب المثل ها بحران های جاری سیاسی، نظامی و استراتژیک اسرائیل را 100 روز پس از آغاز جنگ غزه خلاصه می کند.

بنیامین نتانیا هو، نخست وزیر اسرائیل، با چالش بی سابقه ای مواجه شد که باید به حمله بزرگی که مقاومت فلسطین در 7 اکتبر در جنوب اسرائیل آغاز کرد، واکنش نشان دهد.

این رویداد واحد در حال حاضر ثابت کرده است که یک تغییر با زی در روابط بین اسرائیلی ها و فلسطینی ها است. تأثیر آن اگر نگوییم برای نسل های آینده، برای سال های متمادی احساس خواهد شد.

نتانیا هو مدت ها قبل از وقوع عملیات سیل الاقصی در چاله ای قرار داشت و هیچ کس دیگری جز خودش مقصر نیست.

حتی تظاهرات گسترده ضد **نتانیا هو** در سرتاسر اسرائیل، که ماه ها قبل از جنگ نیز برگزار شد، به رهبر اسرائیل هشدار نداد که این حفره عمیق تر می شود و فلسطینی ها که تحت یک اشغال و محاصره نظامی دائمی زندگی می کنند، احتمالاً ممکن است در بحران های سیاسی و نظامی اسرائیل فرصتی پیدا کند.

نتانیا هو برای باقی ماندن در قدرت و اجتناب از سه پرونده فساد بزرگ و محاکمه های بعدی، تلاش کرد تا موقعیت خود را در راس سیاست اسرائیل با کمک افراطی ترین دولت تشکیل شده در کشوری که وجودش نتیجه یک اید یولوژی افراط گرا است، تقویت کند.

او به سادگی به حفاری ادامه داد.

« 7 » اکتبر نباید به عنوان یک حمله غافلگیرکننده تلقی شود، زیرا کل لشکر غزه، تجمع نظامی عظیم اسرائیل در غزه، به این منظور وجود دارد که اطمینان حاصل شود که انقیاد و محاصره غزه مطابق با هنر فن آوری نظامی دولت کامل شده است.

بر اساس رتبه بندی قدرت نظامی *Global Firepower* در سال 2024، اسرائیل رتبه « 17 » را در جهان دارد که عمدتاً به دلیل فناوری نظامی است.

این قابلیت نظامی پیشرفته به این معنی بود که هیچ حمله غافلگیرکننده ای نباید امکان پذیر باشد، زیرا این انسان ها نیستند، بلکه ماشین های پیچیده ای هستند که هر حرکت مشکوکی را اسکن، رهگیری و گزارش می دهند. بر مورد اسرائیل، شکست عمیق و چند لایه بود. متعاقباً، پس از « 7 » اکتبر، **نتانیا هو** خود را در حفره ای عمیق تر یافت. او به جای اینکه مثلاً با مسئولیت پذیری، متحد کردن مردمش یا خدای ناکرده اعتراف به این که جنگ هرگز پاسخی در برابر جمعیت مقاوم و مظلوم نیست، راه خود را پیدا کند، به حفاری ادامه داد.

رهبر اسرائیل که در کنار وزرای راست افراطی **ایتامار بن گویر**، **بزالل اسموتریچ** و **آمیچای الياهو** قرار دارند، با استفاده از جنگ غزه به عنوان فرصتی برای اجرای طرح‌های طولانی مدت پاکسازی قومی فلسطینی‌ها، نه تنها از نوار غزه، بلکه اوضاع را بدتر کرد. کرانه باختری اگر استواری مردم فلسطین و مخالفت شدید مصر و اردن نبود، نکبت دوم به واقعیت تبدیل میشد.

همه سیاستمداران جریان اصلی اسرائیل، علیرغم اختلافات ایدئولوژیک و سیاسی، به اتفاق آرا با زبان نژادپرستانه، خشونت آمیز و حتی نسل کشی از یکدیگر پیشی گرفتند. در حالی که **یوآو گالانت**، وزیر دفاع فوراً اعلام کرد که "برق، غذا، سوخت، همه چیز به روی مردم غزه بسته است"، **آوی دیچر** خواستار "نکبه دیگری" شد.

در همین حال، **الياهو** "گزینه" پرتاب بمب هسته‌ای به غزه را پیشنهاد کرد.

دولت آمریکا **بایدن** به جای اینکه اسرائیل را از طرف خود با یادآوری به دولت تل آویو یادآوری کند که جنگ نسل کشی غزه برای تل آویو نیز نوید بدی خواهد داشت، نقش تشویق کننده و شریک آشکار را ایفا کرد.

علاوه بر 14 میلیارد دلار بسته کمک اضطراری، طبق گزارش‌ها، واشنگتن تا 25 دسامبر، «230» هواپیما و «20» کشتی مملو از تسلیحات و مهمات به اسرائیل ارسال کرده است.

بر اساس گزارش نیویورک تا میزدر «12» ژانویه، **سیا** «CIA» نیز فعالانه در جمع آوری اطلاعات از غزه و ارائه اطلاعات به اسرائیل مشارکت دارد.

علیرغم گزارش‌های تکان دهنده‌ای که توسط هر موسسه خیریه بین‌المللی معتبری که در فلسطین و خاورمیانه فعالیت می‌کند، حمایت ایالات متحده از اسرائیل در تمام اشکال آن حفظ شده است. آژانس امداد و کار سازمان ملل متحد (آنروا) اعلام کرد که «1.9» میلیون نفر از کل جمعیت (2.3) میلیون نفری غزه آواره شده‌اند. گروه حقوق بشر اسرائیلی B'tselem گفت که (2.2) میلیون نفر از گرسنگی می‌میرند. سازمان نجات کودکان گزارش داد که روزانه بیش از «100» کودک فلسطینی کشته میشوند. دفتر رسانه‌های دولتی غزه گفته است که حدود (70) درصد از نوار غزه ویران شده است.

حتی وال استریت ژورنال به این نتیجه رسید که ویرانی غزه بیشتر از **درسدن** در جنگ جهانی دوم است.

با این حال، هیچ‌یک از اینها به **آنتونی بلینکن**، وزیر امور خارجه ایالات متحده مربوط نمی‌شود، که در کمتر از 100 روز، پنج بار از منطقه بازدید کرد، با همان پیام حمایت از اسرائیل.

با این حال، آنچه بسیار شگفت‌انگیز است این است که آستانه مقاومت غزه همچنان بی نظیر است. این است که فلسطینی‌ها تا چه حد مصمم هستند تا سرانجام به آزادی خود دست یابند.

در واقع، پدران یا مادران، در صحنه‌ای که بارها تکرار شد، اجساد فرزندان مرده‌شان را در حالی که از درد زوزه می‌کشیدند حمل می‌کردند، اما اصرار داشتند که هرگز وطن خود را ترک نکنند. این دردشراقت‌مندانه دنیا را تکان داده است. اگرچه واکنشگتن اطمینان داده است که هیچ اقدام معناداری در شورای امنیت سازمان ملل انجام نخواهد شد، کشورهای ما نند آفریقای جنوبی از بالاترین دادگاه جهان کمک خواستند تا خواستار پایان فوری جنگ و به رسمیت شناختن جنایات اسرائیل به عنوان یک اقدام نسل‌کشی شوند.

تلاش‌های آفریقای جنوبی در دیوان بین‌المللی دادگستری به زودی کشورهای دیگر، عمدتاً در جنوب جهانی را برانگیخت.

اما **نتانیا‌هو** به حفاری ادامه داد، بی‌تحرک، یا احتمالاً غافل از اینکه جهان اطراف او بالاخره شروع به درک واقعی رنج نسل‌های فلسطینی‌ها کرده است.

رهبر اسرائیل هنوز از «مهاجرت داوطلبانه»، از تمایل به مدیریت غزه و فلسطین، و تغییر شکل خاورمیانه به شیوه‌هایی که با توهمات عظمت و قدرت خود سازگار است، صحبت می‌کند. 100 روز جنگ در غزه به ما آموخت که وقتی یک ملت تصمیم جمعی برای مقاومت می‌گیرد، قدرت آتش برتر دیگر بر نتایج تأثیر نمی‌گذارد. همچنین به ما آموخت که ایالات متحده دیگر نمی‌تواند خاورمیانه را مطابق با اولویت‌های اسرائیل تغییر دهد و کشورهای نسبتاً کوچک در جنوب جهانی، زمانی که متحد شوند، می‌توانند مسیر تاریخ را تغییر دهند.

نتانیا‌هو ممکن است به حفاری ادامه دهد، اما تاریخ قبلاً نوشته شده است: روح مردم فلسطین بر ما شین مرگ اسرائیل پیروز شده است.

سطری چند در مورد نویسنده این مقاله :

دکتر رمزی بارود روزنامه‌نگار، نویسنده و سردبیر *The Palestine Chronicle* است. او نویسنده شش کتاب است. آخرین کتاب او که با همکاری ایلان پایه ویرایش شده است، چشم‌انداز ما برای رهایی است: رهبران و روشنفکران فلسطینی درگیر صحبت می‌کنند. از دیگر کتاب‌های او می‌توان به «پدر من مبارز آزادی بود» و «آخرین زمین» اشاره کرد. بارود پژوهشگر ارشد غیرمقیم مرکز اسلام و امور جهانی (CIGA) است. وب‌سایت او www.ramzybaroud.net است.

----- **با تقدیم احترامات «2024-01-21»**

رمزی بارود روزنامه نگار آمریکایی فلسطینی، مشاور رسانه ای، نویسنده،
مقاله نویس سندیکای بین المللی، سردبیر فلسطین کرونیکل (1999 تا کنون)،
سردبیر سابق میدل ایست آی مستقر در لندن، سردبیر سابق پروئی است .
تایمز و معاون سابق سردبیر الجزیره آنلاین

----- با تقدیم سلامها «»